

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

11 פר' יתרו כ"ב שבט תשע"ג

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

לוח העמוד היומי			
יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ ייחודי
שבת	כ"ב	כ:	י"ז
ראשון	כ"ג	כא:	י"ח
שני	כ"ד	כא:	י"ט
שלישי	כ"ה	כב:	כ'
רביעי	כ"ו	כב:	כ"א
חמישי	כ"ז	כג:	כ"ב
שישי	כ"ח	כג:	כ"ג

חשיבות הלימוד

מי שזוכה לעסוק בזה, לעשות מהתורות תפלות, בוודאי יוכל תמיד לפרש שיחתו לפני השם יתברך, ואת כל אשר עם לבבו ישיח על ידי כל תורה ותורה, כי אף על פי שבתחילה יוכל להיות שידמה לו שהתורה הזאת אינה מדברת מהכרחיות שלו, ומהחסרונות והפגמים שלו באותו העת, אף על פי כן כשיתחיל לדבר על ידי אותה התורה בוודאי יעזרהו השם יתברך, ויוכל להכניס כל שיחתו שם, ואת כל אשר עם לבבו יוכל לפרש על ידי כל תורה ותורה. **כי דברי רבינו זכרונו לברכה הם כלליות גדול מאד מאד, וכל תורה ותורה כלולה מכל התורה כולה, ומכלליות ישראל, ומכלליות כל הדברים שבעולם. וכל אדם כמות שהוא, בין אם הוא בתכלית מדרגה העליונה, בין אם הוא בתכלית דיוטא התחתונה, הכל כאשר לכל, מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין, כולם יכולים למצא עצמם, עם כל בחינותיהם, בתוך כל תורה ותורה של רבנו הקדוש והנורא זכרונו לברכה. ועל כן על ידי כל תורה ותורה יוכל כל אדם שבעולם בכל עת ובכל זמן לפרש שיחתו יהיה איך שיהיה.**
(הקדמה ליקוטי תפילות)

תורה כ"ה - אחיו לן מנא

סוף כל סוף - הכל יתהפך!

את האור, מתוך הלבושים הזכים השייכים לגן עדן. וכדי לזכות לאור והכרת השם יתברך גם כאן בעולם הזה, חייבים לבושים רבים, מגושימים וגסים, הנקראים 'כתנות עור', שהם מלבישים על האור כך שגם כאן בגשמיות העולם, יזכו לאור. "אף בתחלה קדם החטא והקטרוג הנה מתלבש האור בבחינת לבושי דקים וזפים ומצחצחים מאד בבחינת פתנות אור, כמובא. אף אחר החטא הנה בהכרח להעלים ולמעט האור בכמה העלמות והסתרות בבחינת פתנות עור." ¹

סוף התו': **ואמר אז בזה הלשון: ובה טועין החסידים הרבה, שפתאם נדמה להם שגפלו מעבודת ה', ובאמת אין זה נפילה כלל, רק מחמת שצריכין לעלות ממדרגה למדרגה, ואז מתעוררין ומתגברין מחדש הקלפות, שהם התאוות והבלבולים והדמיונות והמחשבות והמניעות, על פן צריכין להתגבר בכל פעם מחדש לחזר ולהכניע ולשבר הקלפות והמניעות וכו' שכל מדרגה ומדרגה מחדש, אבל באמת אין זה נפילה כלל.**

צמצומים

מטרת הבריאה, היא כדי לדעת ולהכיר את השם יתברך, אך מגודל האור האין סופי, חייב האור להתלבש ולהצטמצם בלבושים רבים, שהם מסתירים ומלבישים את האור, שעל ידי זה יוכל לראות את האור הגדול. "אף זה קלל גדול שקל הבריאה לא היתה אלא בגין דישתמודעין לה כדי לדעת ולהכיר אותו ואי אפשר לדעת אותו יתברך כי אם על ידי כמה צמצומים שהם בחינת לבושי פידוע." (ליקו"ה ¹)

קודם החטא

קודם החטא כשאדם הראשון ישב בגן עדן, וגופו היה זך ומצוחצח, אזי יכלו להשיג את אור השם, בלבושים זכים בלבד, ולכן ההסתרה אז היתה נקראת 'כתנות אור' - שזה מרמז שהלבושים עצמם היו אור וחיות. לאחר שאדם הראשון חטא, ונפל לגשמיות ועביות העולם הזה, אזי כבר אי אפשר להשיג

לקוטי-הלכות

הלכה למעשה

עפ"י הדרה היומי בליקו"ה

דף י"א-י"ז הל' נדרים ושבועות ד'

א. עיקר התשובה הוא חרטה. (ד - ז)
"כי באמת תשובה היא דבר נפלא, והיא למעלה מהתורה, שהיא בחינת דעת, כי על פי הדעת והשכל אין מועיל תשובה, כמובא בספרים שכפי חיוב הדעת לא היה מועיל תשובה, רק ה' יתברך מצד רחמנותו, וחסדו הגדול והנפלא, מקבל השבים לפניו על ידי בחינת תשובה."

ב. כח התשובה אינו נפסק לעולם בשום אופן, ואפילו מי שמתחיל לשוב ונופל חס ושלום מזה. ואפילו אם מתחיל כל פעם, ובכל פעם נופל למה שנופל רחמנא לצלן, אף על פי כן הוא צריך להתחזק להתחיל בכל פעם מחדש, כי כח התשובה אינו נפסק לעולם, כי שם החסד עד אין סוף. (ד - ז)

"כמו כן בכל עבודת ה' יתברך בכל אדם, ובכל דרגא, ובכל זמן, יש דרכים נפלאים, וחסדים גדולים ונוראים אצל ה' יתברך. גבוה מעל גבוה, מה שאין הפה יכול לדבר, והלב לחשוב. ואף על פי שה' יתברך עשה עמו חסד, והרימו מאשפות והשיבו אליו. והוא לא חס על עצמו, ופגם גם בהחסד הנפלא הזה כל פעם, אף על פי כן יש חסד למעלה מחסד עד אין סוף, באפן שיכול להתקרב לה' יתברך תמיד בכל מקום שהוא. כי הצדיק מחייה אפלו כל הנופלים מאד, הוא מחיה אותם תמיד בלי גבול, עד שסוף כל סוף, ישובו כלם לה' יתברך כל מי שיחזיק בו."

ג. עיקר התשובה על ידי הצדיק האמת בחינת משה, שיודע ללמד דעת את העם. והעקר להאיר בדרי

מטה להראות להם שה' עמהם עדין כי מלא כל הארץ כבודו וכו'. ולהפך להגבוהים במעלה יהיה מראה להם בחינת מה חמית וכו'. שעל ידי זה מחזיר ומשיב כלם לה' יתברך בתשובה שלמה (ד – י"א)

ד. כי זהו רצונו יתברך ובשביל זה ברא כל הבריאה מראש ועד סוף הכל בשביל האדם הבעל בחירה שהוא בעולם הזה הגשמי, שעקר עבודתו לקשר תחתונים בעליונים שזה עיקר תענוגיו ושעשועיו יתברך. כי מיום שברא הקדוש ברוך הוא את העולם נתאוה שתהיה שכינתו בתחתונים, ולזה זוכים בשלמות רק בא"י. (ד – י"ב)

ה. על ידי אמונה זוכים לבוא לכל המדרגות. ולשלמות האמונה זוכים בא"י. (ד – ט"ז)

ו. ענווה גדולה מכולם. (ד – י"ח)
"העיקר הוא הענווה שמשים עצמו כאין, כאילו אינו יודע כלל, כי מבטל את עצמו בתכלית הביטול."

ז. שמעתי מפיו הקדוש זכרונו לברכה שיחה נוראה מנוראות גדלת הבורא יתברך ואי אפשר לבארה בכתב. אך אחר כך בתוך שיחתו הקדושה מגדולת הבורא יתברך, נכנס על ידי זה לדברי התחזקות לחזק את כל אחד ואחד שנפלו מעבודתם, אפילו אם נפלו למקום שנפלו כל אחד ואחד לפי נפילתו להיכן שנפל רחמנא לצלן, כי גדלתו יתברך שגבה מאד למעלה מהתורה ששם יכול הכל להתתקן וכו', כי תשובה למעלה מהתורה. ושאלתי אותו, אבל איך זוכין לזה? והשיב, יכולין לבא לזה ובלבד שלא יתיאשו עצמן מן הצעקה ומתפילה ובקשה רק לעסוק בצעקה ותפלה ותחנון וכו', ולא יתייגע לעולם עד שיבא לזה לעלות וכו'. (ד – כ"ז)

"כי עיקר התשובה היא צעקה וזעקה לה' יתברך, כמו שכתוב, פני ה' בעושי רע וכו' צעקו וה' שמע. ואיתא בספרים הפרוש כפשוטו שכאשר האלו העושי רע צועקין לה' יתברך אזי ה' שמע ומכל צרותם הציילם. וכלליות העצה על כל מיני בלבולים ומניעות והסתות וכו' על הכל ויצעקו אל ה' בצו להם וממצקותיהם יציילם. כי כשאדם צועק לה' יתברך על גודל רחוקו ממנו, אזי הוא ממשיך על עצמו בחינת קדשת יום הכפורים שהוא בחינת תשובה."

אלו המניעות מתעוררים מחדש בכל דרגה ודרגה, וכשהאדם רוצה לזכות לעלות לדרגה חדשה, ולהתקרב יותר להשם יתברך, מיד באים החושך והמניעות, ומנסים להרחיקו. שצריכין בכל פעם לילך מדרגא לדרגא, וצריכין בכל פעם שיהיה זרידה קדם העליה, ואז בודאי האדם בספנה גדולה, ויש עליו מלחמה גדולה, וצריך להתחזק הרבה הרבה עד שיבטל המסך המבדיל והחשך, שהיא בחינת הזרידה שקדם העליה, עד שיתהפך הזרידה לעליה, וזה עבודת הצדיקים כל ימי חייהם."¹

כל אחד ואחד

כל אחד כשמנסה לעלות מדרגא לדרגא, מייד מתעוררים הקליפות להרחיקו, ואפילו מי שהוא במדרגא נמוכה מאוד, ומנסה קצת קצת בתנועה קלה להתעלות, מיד עוברים עליו חושך ומניעות לפי בחינתו, כי על כל אדם שבעולם עובר כל זה, כי אפלו מי שהוא במדרגה פחותה מאד מאד, ואפלו אם עבר מה שעבר, וגם עתה הוא כמו שהוא, אף על פי כן בכל עת שמתעורר באיזה תנועה קלה להתקרב לאיזה דבר שבקדשה, אזי לפי בחינתו יש לו תכף עליות וירידות הרבה כפי התעוררותו להתקרב לה' יתברך. כי אפלו מי שהוא בתוך הארץ ממש אפלו בשאול תחתיות ומתחתיות, חס ושלום גם משם כשמתעוררים לעלות משם גם שם יש בודאי כמה וכמה מדרגות בלי שעור."¹

כמשל הבית והעליה

"כמו למשל שרואין בגשמיית כשרוצין לעלות מבית לעליה יש מדרגות רבות וכן מעליה לעליה, מפל שפן אם ישער בדעתו כמה מדרגות יש מארץ לשמים ואפלו כשפוגע לבחינת שמים עדין יש בחינת עליה, מפל שפן משמים למעלה ולמעלה למעלה. וכמו שיש מדרגות הרבה מארץ לשמים ולמעלה יותר, כמו כן בתוך גוף עבי הארץ בודאי יש שם גם כן כמה וכמה מדרגות, אם ישער בדעתו מדרגות ובורות ומחלות בעמקי הארץ הרבה, בודאי אם רוצה לעלות משם מעמקי הבורות והמחלות בהכרח שילך מדרגא לדרגא."¹

בתוך הארץ מחש

"וזה נשמע מפיו הקדוש בפרוש אצל התורה אחוי לן מנא (בסימן כ"ה) שמדבר שם מעליות מדרגא לדרגא שמתגברת ומשתטחת הסטרא אחרא והקלפות וכו' בכל פעם, ואמר אז בפרוש שגם מי שהוא בתוך הארץ ממש כשנתעורר לעלות משם בהכרח שילך מדרגא לדרגא ואזי משתטחין כנגדו בכל פעם."¹

מלחמת ה'

המלחמות הם הן לפני עליה לדרגה חדשה, והן כשחלילה נופלים באמצע המלחמה, ואזי צריך להתחיל את המלחמה מחדש, ועל כן מתחילים המניעות מחדש. אך חלילה להשבר או ליפול ברוח, וצריך תמיד לזכור, הרי מה תכליתי כאן בעולם, ולמה באתי כאן לעולם? כי אם בשביל להתקרב ולזכות לאור השם יתברך. "על כן יש להאדם מלחמות גדולות

...נראה לפי עניות דעתי לרמז במאמרו הקדוש שלאחר התורה 'אחוי לן מנא' בלקוטי מוהר"ן סימן כ"ה, שצריכין לכנות להיצר הרע שם אחר, שלא לקרותו עוד בשם יצר הרע רק בשם כח המדמה עין שם על פי מה שאמרו חכמינו ז"ל שבעה שמות יש לו ליצר הרע כו' וידוע לידועי חן שהם כנגד השבע מדות דסטרא אחרא, כי זה לעמת זה עשה אלקים כנגד שבע מדות הנמצאים בהקדשה כמובן כל זה בספרי אמת

והנה עד הנה לא היה בעולם כי אם הארת השבע מדות האלה שהשיגו אותם השבעה רועים להמשיכם ולהאירם עלינו על כן לא היה כנגד זה כי אם שבעה כחות היצר הרע שהם בחינת שבעה שמות שיש לו אצל משבא אדמו"ר ז"ל לעולם, והתחיל להאיר ולהופיע עלינו המדה השמינית שהיא בינה עלאה, שהשיגה בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו וכו', על כן זה לעמת זה גברה ועצמה מאד גם המדה השמינית של הסטרא אחרא שהיא בחינת מדמה, כי בינה דקדשה הוא בחינת מבין דבר מתוך דבר, וזה לעמת זה בינה דסטרא אחרא הוא בחי" מדמה דבר לדבר בשוא והבל:

(תורה כ"ה - כוכבי אור-חכמה ובינה - ל"ו)

ומניעות רבות בכל פעם שרוצה לגשת לאיזה עבודה. וגם כי לפעמים מעצם המלחמה הוא נכשל ואינו עומד בנסיון חס ושלום וצריך להתחיל מחדש, על כן צריכין להתחזקות גדול ועצום מאד בכמה פעמים בכל יום ובכל עת לרחם על עצמו ולחשב על תכליתו וסופו בכל פעם, כי סוף כל סוף מה יהיה ממנו ואיך שיהיה איך שיהיה הוא מחנב ומשעבד ללחם מלחמת ה' בכל מה שיוכל."¹

סוף כל סוף יתהפך הכל

אם האדם משתדל ומתייגע להתקרב להשם יתברך, יום יום, בכל מצב ומקום, אזי מובטח לו שאחריתו יהיה טוב! "כי הגיעה בעצמה מה שמתנגע וחותר לצאת ולעלות מפחיתות מדרגתו זה גם כן יקר מאד מאד בעיני ה' יתברך ואם יתנגע ויחתר ויצפה ויתפלל בכל יום לה' יתברך שיוציאהו ממקומות אלו שגפלה בהם בודאי יהיה אחריתו לטובה, כי סוף כל סוף יתהפך הכל לטובה באשר שמעתי והבנתי מפיו הקדוש בכמה וכמה לשונות ובכמה רמזים שונים."¹

1. לקוטי הלכות חו"מ - מעקה ושמירת הנפש - ד'.

לעשות מתורות תפילות

ובכן תעזרני ברחמיך הרבים ובחסידיך העצומים, שאזכה לעלות בכל פעם מדרגא וממעלה למעלה בקדושה ובטהרה גדולה, ותהיה בעזרי לבער ולשבר ולבטל בכל פעם כל הקלפות הקודמין לפני שבכל דרגא ודרגא, שהם התאות והדמיונות והמניעות והבלבולים שמתגברים בכל פעם כשהאדם רוצה לעלות מדרגא לדרגא. והם מתפשטים ומשתטחים לפני האדם, ומונעים אותו ומבלבלים אותו ומעכבים אותו מלעלות מדרגא לדרגא, (לקוטי תפילות כ"ה)

תורה כ"ז - רציצא

אך אחי ידידי זאת צריכין לידע ש'מכרח לעבר אינה מעט מרירות כמבאר באריכות נעם בדברי רבנו ז"ל (בסימן כ"ז לקוטי א) על ענין הנפלא שבת במרה נצטונה, המובא בסדר שבוע זאת, ומבאר שם ברוח קדשו שזה רמז ש'מכרחין לסבל מעט מרירות כמו שידוע שכל הרפואות מלבשים בסמים מרים, כן שבת שלום שהיא רפואה לכל הדברים נצטונה במרה לרמוז על הנ"ל, עין שם היטב וינעם לנפשו. (עלים לתרופה - מכתבים בסוף הספר)

תורה כ"ד - אמצעייתא דעלמא

תורה "אמצעייתא דעלמא" בסימן כ"ד לקוטי א, מבאר שם עצם המעלה של עשיית המצוה בשמחה, שעל ידי זה זוכין להעלות השכינה מגלותה וכו', עד שעולין מעלה מעלה עד שזוכין להשיג אור האין סוף בבחינת מטי ולא מטי שזה האור הוא למעלה מנפש רוח נשמה וכו', עין שם כל זה היטב היטב. וצריך אתה המעיין שתדע ותאמין שכל מה שנאמר שם, נעשה על ידי כל אחד מישראל כשזוכה להתגבר לעשות המצוה בשמחה, כי לא בשמים היא שלא נאמרה התורה לעולי שמים וכו', כי קרוב אלינו הדבר מאד וכו'. ואין פאן מקומו להרחיב הדבור בזה. (ליקוטי הלכות או"ח - ברכת הודאה ו')

שובבי"ם
רבי אבא פתח, (תהלים קג) לָדוּד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְכָל קִרְבֵי אֶת שָׁמַיִם קְדָשׁוֹ. כִּמְהָ אֵיט לִיָּה לְבַר נֶשׁ לְאַסְתִּיפְלָא וְלִמְנַדַּע בְּפִילְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה, דְּהָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא פְּרוּזָא קִאֲרִי וְאָמַר, (משלי א) עַד מָתַי פְּתָאִים תִּתְּהַבּוּ פְתִי וְגו'. (ירמיה ג) שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבְבִים אֲרָפָא מְשׁוּבּוֹתֵיכֶם. וְלִית מֵאן דִּירְכִין אֲדוּנִיָּה, אֲוִרְיִיתָא קֵא מְכָרְזָא קִפְיִיָּה, וְלִית מֵאן דִּישְׁנָח.

תירגום: רבי אבא פתח, (תהלים קג) לָדוּד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת ה' וְכָל קִרְבֵי אֶת שָׁמַיִם קְדָשׁוֹ. כִּמְהָ יֵשׁ לוֹ לְאָדָם לְהִסְתַּפֵּל וְלִדְעַת עֲבֻדוֹת רְבוּנוֹ, שֶׁהֲרִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם הַפְּרוּזָא קוֹרָא (אָוִמַר: (משלי א) עַד מָתַי פְּתִים תִּתְּהַבּוּ פְתִי וְגו'. (ירמיה ג) שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבְבִים אֲרָפָא מְשׁוּבּוֹתֵיכֶם. וְאִין מִי שֶׁיִּרְכִין אֲדוּנִיָּה. הַתּוֹרָה מְכָרְזָא לְפִנְיָהֶם, וְאִין מִי שֶׁיִּשְׁנָח (זוה"ק ח"ג - קכ"ו ע"א)

"הצילוני מקליפת המן עמלק וזכני לקדושת מרדכי ואסתר"
"רבונו של עולם אתה לבד יודע תקף הנס שהיה אז בימי מרדכי ואסתר, שזכו לנצח מלחמת המן עמלק, למחות שמש וזכרם מן העולם, ואיך זכו להמשיך על ידי זה הארה נפלאה וישועה נוראה בכל דור ודור. ואיך עתה כל חיותנו ותקותנו לצאת מגלותנו בגוף ונפש, הוא רק על ידי תוקף הנס הזה. כי אנו עומדים ומצפים לישועתך כאשר עזרתם אז להכניע ולשבר קלפת המן עמלק לעקור ולבטל ולהכניע זוהמתו הגדולה, ולגלות אמונת השגחתך בעולם, ולחזור ולקיים ולקבל מחדש קדושת תורתך הקדושה. כן תעמוד בעזרתנו סלה בכל דור ודור, עד אשר תנצח המלחמה בשלמות למחות זכר עמלק לגמרי ולהעביר רוח הטומאה מן הארץ, ולהשיבנו אליך באמת, ולהוציאנו מגלותנו המר מהרה. על כן באתי לפניך אדון הנפלאות, שתשים לבך לגדל צרות נפשנו ותביט בעינינו ועמלנו, ואל תביט במעללנו, ותעשה עמנו נסים נפלאים ונוראים, נסים של פורים, באפן שתסבב סבות לטובה, שזוכה לשוב אליך בחיינו חיש קל מהרה, ולא נשוב עוד לכסלה" (לקוטי תפילות חלק ב' - ל"ז)

סיפור פְּדֻעָהוּ מְרֻדָּת שְׁחַת

ה'מגיד' הקדוש נדנד בידו שתלך, והיא הלכה במרירות-נפש בכפלים, כי זכתה לכנוס פנימה בקודש במחיצת קדשו, ולא הועילה בכך כלום כי לא הודיעתו מהעניין הרע כלל. אך אני הייתי בטוח בלי שום ספק שהכל יהיה אי"ה על נכון ועל הצד הטוב ביותר! כי כאשר הכרתי וידעתי גדולתו וקדושתו ידעתי שזהו דבר קטן אצלו לדעת מעצמו את כל הענין לפרטיו ואין מהצורך לדבר אליו ולספר דבר-מה...

אחר כך לא שאל הצדיק מאומה אודות הענין הזה ותיכף שבא המשרת ציוה הצדיק שיכנסו התלמידים לקבל שבת! הדבר היה לפלא בעיני התלמידים והמשרת כי עוד היה היום גדול ומעולם לא היתה דרכו בכך, לקבל שבת בעת כזו.

לאחר מכן ערך המשרת את השולחן ואכלו בלא אריכות על אף שדרכו היתה להאריך בשולחנו, ושוב היה הדבר לפלא בעיני התלמידים. גם היה בדביקות נפלא אשר גם זה אין דרכו בכך כי היה הצנע לכת בתכלית. וברכו ברכת-המזון ודרש לפני התלמידים גם כן בדביקות עצומה ובקול רם אף שדרכו בקודש היתה לדבר בחשאי ובנחת, וכאן אמר בדרוש כמה פעמים "שמעו נא אחיי מתיקות התורה..." שלא כדרכו. ויהי הדבר לפלא בעיני כל התלמידים, אך אני לא נפלאתי מכל זאת כי ידעתי שמן הרגע ששמע הצדיק את קול בכייה של האישה - התחיל לעסוק לעורר את נשמת בנה שישוב בתשובה שלמה.

את המעשה הזה היה האדמו"ר הזקן הגאון הרב ר' שניאור זלמן זי"ע (ה"בעל התניא") מספר בעצמו כמה פעמים מצד חביבות המעשה בעיני קדשו:

שהייתי במעזריטש אצל רבי הקדוש ה'מגיד', הייתי מתגורר בבית אלמנה אחת. פעם אחת באתי בבית האלמנה ומצאתי אותה בוכה ומייללת כמו על מת... שאלתי אותה: "מה זאת?" והיא גוללה בפני את מר ליבה, היות שיש לה בן אחד ויחיד אך למרבה הבעתה והחלחלה הוא מסר את עצמו לכמרים להמיר דת יהודית והוא מוסגר זה עתה בידם בבית מוקף חומה איתנה ועל אלה היא בוכה ועינה יורדה מים. צערה של האישה היה נוקב תהומות ונתעוררו מאוד רחמי על האישה האומללה. אמרתי לה שלא תדאג כלל! אי"ה בנדך יהיה יהודי בעזר ה'.

רבינו הק' ה'מגיד', דרכו בקודש היתה להתבודד בחדרו וקשה מאוד היה לבוא במחיצת קדשו לדבר עימו, ובפרט המשרת שלו היה איש קשה מאוד. אמרתי לה, לאישה, כי למחר, ביום ערב שבת קודש אחר חצות כאשר המשרת יהיה בבית המרחץ, אפתח עבורה את הפתח ממחיצת קדשו של ה'מגיד', היא תכנס ותספר לו את המקרה הנורא אשר קרה אותה ובודאי יעזור לה הצדיק, בעזר ה'.

אתא יום שישי אחר חצות, המשרת היה בבית המרחץ כפי המתוכנן וכבוד קדושת הצדיק היה עוסק בהכנה רבה לקבלת שבת מלכתא, הדלת נפתחה, והאישה נכנסה לפני הצדיק בקול יללה וצעקה גדולה ומרה. אך מחמת הדוחק האיום שהעיק על ליבה ומוחה, לא היה לה כח דיבור כלל!!! היא לא היתה מסוגלת לפרש את שיחתה ולא סיפרה שום מילה אודות העניין שלשמו באה.

לחדד את השכל / על התורות הנלמדות בעמ' היומי
הצדיק שזכה להתפלל במסירות נפש, באיזה מקום תתפילה הוא צריך מסירות נפש ביותר?
התשובה משבוע שעבר: **המזוזה מכניעה תאוות מסון.** ולכן קובעים אותו בשליש העליון של הפתח, כי השליש העליון של הפתח מכוון כנגד המשא- ומתן שהאדם עושה במסונו, ובמשא- ומתן שם נדרש עיקר הזהירות מתאוות מסון. (תו"כ"ג - ס"ק ד)

— המשך בשבוע הבא אי"ה —

שבת קבלת התורה

אחדות גמור

בסיני בעת קבלת התורה, הכתוב מעיד עליהם, שהיו באחדות גמור, כאיש אחד, ויחן שם ישראל, עיין פי' רש"י שם (ד"ה ויחן). והיה בהם מדת אהבה להיות כולן כאיש אחד, וע"י התשובה שעשו, והיה כל אחד ואחד רואה בשפלותיו, ומכניע עצמו נגד חברו, וכן חברו רואה בשפלותו, ומכניע עצמו נגד חברו, וזה גרם אהבה ואחדות גמור.

(אורח לחיים - פרשת יתרו)

לא מצאנו שמשה רבינו אכל

ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם וגו'. בשם רבינו בעל שם טוב, **שלא מצינו בכל התורה אצל משה רבינו עליו השלום שאכל**, רק השלילה מצאנו (בפי' תשא) לחם לא אכל, ומצאנו ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חותן משה וכו', רק שמשה אכל אכילה רוחנית כזו שאי אפשר לכתוב בתורה הקדושה שהוא בעולם הזה, שאכל, כי לא אכילה גשמיית שבעולם הזה, רק רוחני מאוד מאוד.

(זרע קודש בסוף רמזי פסח)

שקול משה נגד בני אדם

אמר משה רבינו מפני מה לא נתן התורה אלא על ידי וכו', אמר לו מפני שהתורה כחשבון שמך - משי"ה רבינו בגי' תרי"ג כו', א"ל משה רש"י כל המצות תרי"ג, וכולם רומזים עלי, ואני אדם אחד, א"ל למה אמרו כל דבר שבקדושה לא יהא בפחות מעשרה בני אדם, די באדם אחד אמר לו משי"ה מ"ם שי"ן ה"ה עולה י' פעמים אד"ם, א"ל שקול משה נגד בני אדם.

(מדרש פליאה)

משה רבינו מלך

לרקמות תובל למלך, למלך זה משה **שנקרא מלך** כמ"ש ויהי בישראל מלך, ואמרו במדבר רבה (פי' ט"ו) א"ל הקב"ה למשה **מלך עשיתך** שנאמר ויהי בישראל מלך, ע"ש.

שנתברר לכל העדה גודל מעלת משה, שבו לבד בחר ה' מכל ישראל, כי ראו שלא היה בכחם לסבול קבלת התורה רק משה לבדו, עד שאמרו אליו כל העדה. קרב אתה ושמע את אשר יאמר ה' ואת תדבר אלינו וגו'. וראיתי ליונתן בן עוזיאל בתרגומו על פסוקים אלה וז"ל אמרין בני ישראל אוריית' פקיד לנו משה וכו' **והוא הוה מלכא**.

(הכתב והקבלה דברים ל"ג. ד.)

מלחמת עמלק קודם מתן תורה

ועל כן היה מלחמת עמלק קדם מתן תורה, וכן נסמכה פרשת עמלק לפרשת יתרו שהוא קבלת התורה. **כי עיקר התורה נתגלה על ידי מפלת עמלק**. (ליקוטי הלכות או"ח - ראש חדש ג)

קבלת התורה על ידי יתרו

ועל כן לא קיבלו את התורה עד שבא יתרו ונתגייר, וכל פרשת קבלת התורה נסמך לפרשת יתרו שנתגייר, **כי עיקר קבלת התורה הוא על ידי הגרים שנעשין**, וכן בכל דור ודור.

(ליקו"ה יו"ד -

הלכות סימני בהמה וחיה טהורה ד)

מי חכם

וישמע יתרו, כתיב 'מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ה' ולא פירש מי הוא החכם, המתבונן בזה ההשגחה נפלאה של הקב"ה ולהכיר גבורותיו, מי הוא זה יתרו היה זה שמע קריעת ים סוף ומלחמת עמלק, ובא ואמר ידעתי כי גדול ה' מכל האלקים, והיינו דרמזו דוד המלך ע"ה ברוח הקודש: **מ"י ח"כ"ם!** תירוץ ר"ת יתרו כ"הן מ'דין חיותן מ'שה דוק ותשכח.

(חתם סופר שמות י"ח - א)

התורה לישראל דייקא - כי אומה זו עצם

בריאתם בשלימות הגמור

אמנם אם תאמר אפשר שתהיה התורה לאומה אחרת. דבר זה אל יעלה על דעת האדם, שהנמצאים בכלל יש לכל אחד ואחד סדר מיוחד אשר הוא סדרו מיוחד אליו, ואינו ראוי אותו סדר לאחר. כך סדר התורה והמצות, **אי אפשר רק לעם ישראל, מצד שלימות הבריאה אשר בישראל, אשר מצד הזה ראוי שיהיה ישראל לחלק השם יתברך, כי השלם ראוי אל השלם** כמו שיתבאר, כי אומה זאת עצם בריאתם בשלימות הגמור. ואל תשגיח בחטא אשר בהם, מכל מקום עצם הבריאה בהם בשלימות. ודבר זה גורם שהשם יתברך בחר בהם, כי ראוי שיהיה השלם אל השלם, לא יוסר ממנו. ואין ראוי שיחליף וימיר החטא, שהוא דבר מקרה בישראל, את הבחירה שבחר בהם מצד השלימות העצמי בישראל, כי טהורים הם מן החטא בעצמם. וראיה לזה, כי הם משתלשלים מן הצורים החזקים, מאבות ואמהות שהם קדושים וטהורים. והנה עצם שלהם טוב, ואין בטול החטא, שהוא במקרה, מבטל הבחירה שבחר בהם בשביל השלימות שבהם, שהוא דבר עצמי בישראל, ודבר זה ברור.

(נצח ישראל פרק י"א - למהר"ל מפראג)

שבת מעין עולם הבא

זכור את יום השבת לקדשו וגו'. בשעת מתן תורה קרא הקב"ה לישראל, ואמר להם בני מקח טוב יש לי בעולם, ואני נותן לכם לעד לעולם, אם תקבלו את תורת, ותשמרו את מצותי, משיבים ישראל ואומרים לפניו, רבש"ע איזה מקח טוב שאתה נותן לנו אם נשמור תורתך, משיב להם הקב"ה זה עולם הבא, משיבים ישראל ואמרו **רבש"ע הראנו דוגמא של עולם הבא, משיב להם הקב"ה ואמר להם זה השבת**.

(אותיות ר"ע אות א' דף ט')

קבלת התורה

בשם החידושי הר"מ ז"ל שאמר על פי' בא. יש בו קדושת חג הפסח. ובפי' בשלח קדושת שביעי של פסח. **ובפי' יתרו יש בו קדושת חג השבועות קבלת התורה**. ובפי' משפטים. הוא ר"ה. כי משפטים הוא דינים, ופי' שקלים הוא יוה"כ כמ"ש לכפר על נפשותיכם. ובפי' פקודי זכור שם נסיעת עמוד הענן רמז לחג הסוכות שהוא זכר לענני כבוד והבן.

(שיח שרפי קודש - מועדים)

לקוטי מוה"ר"ן

תורה כ"ד

נְעַקֵּר עֲלֵית הַקְּדוּשָׁה הַיָּא עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה וְלַעֲתִיד לְבֹא וְיִתְפַּלְלוּ הַקְּלָפוֹת לְגַמְרֵי עַל-יְדֵי רְבוּי הַשְּׂמֻחָה. וְיִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ מִהַגְּלוּת בְּשְׂמֻחָה כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: (שְׂשֻׁנָה נ"ה ב') **"כִּי בְשְׂמֻחָה תֵצְאוּ"** (קיצור ליקו"ס)

לתרומות והנצחות ע"ג העלוים והמבחינים השבועיים בליקו"מ

פלא': 050-418-0673